

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Навчально-науковий Інститут мистецтв
Кафедра музичної україністики та народно-інструментального
мистецтва

**СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
КУРСОВА РОБОТА З ІСТОРІЇ, ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКОНАВСТВА**

Освітньо-професійна програма
«Інструментально-виконавське мистецтво»
за першим (бакалаврським) рівнем

Спеціальність: 025 Музичне мистецтво

Галузь знань: 02 Культура і мистецтво

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол №1 від «31» серпня 2021 р.

м. Івано-Франківськ – 2021

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література
9. Рекомендована тематика курсових робіт

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Курсова робота з історії, теорії та методики виконавства
Викладач (-і)	Князєв Владислав Федорович
Контактний телефон викладача	050 980 43 42
E-mail викладача	kniazevvlad75@gmail.com
Формат дисципліни	Очна, заочна форма
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	-
Консультації	Відповідно до індивідуального графіку контролю самостійної роботи студента, а також в режимі он-лайн консультацій через електронну пошту викладача
2. Анотація до курсу	
<p>Курсова робота – це відносно самостійне наукове дослідження, яке готується з метою публічного захисту. Основним завданням написання є продемонструвати рівень своєї кваліфікації, навчитись самостійно здійснювати науковий пошук, а також вирішувати конкретні наукові завдання.</p> <p>Така робота наукового змісту повинна бути позначена внутрішньою єдністю та відображати хід та результати опрацювання обраної проблематики. Вибір теми, етапи підготовки, пошук бібліографічних джерел, вивчення їх та добір фактичного матеріалу, методика написання, правила оформлення мають багато спільних рис із дипломною роботою студента.</p> <p>Науковий рівень курсової роботи повинен відповідати академічному рівню та навчальній програмі з предмета. Виходячи з того, що курсова робота – це фактично лише перший крок студента до науково-дослідницької та науково-педагогічної діяльності, курсова робота не може розглядатись як наукове дослідження високого рівня, оскільки вона є просто свідченням про наявність у студента певних знань, умінь і навичок. Таким чином виконання зазначеної роботи повинне не стільки вирішувати наукові проблеми, завдання, скільки засвідчити, що її автор здатний належним чином вести науковий пошук, розпізнавати професійні проблеми, знати загальні методи їх вирішення.</p> <p>У роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати дослідження, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.</p> <p>При виборі теми дослідження слід брати до уваги загальний рівень підготовки студента у даній сфері, його власні наукові ідеї, уподобання, а також наявність наукового доробку в дослідженні обраної проблематики.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Мета курсу: дати студентам теоретичні знання та прищепити певні практичні навички, потрібні для їхньої майбутньої виконавської та педагогічної діяльності, розглянути широке коло питань, пов'язаних з проведенням уроку зі спеціального інструменту (баян, акордеон) на різних етапах навчання, з особливостями роботи над інструктивним матеріалом та музичними творами різних форм і жанрів.</p> <p>Цілі курсу:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ознайомити із психофізіологічними особливостями формування виконавської майстерності; • вивчення методики проведення уроку на різних етапах навчання; 	

- оволодіння теоретичними основами виконавства на народних інструментах, які охоплюють питання аналізу природи специфічних технічних прийомів, процесу планомірного розвитку окремих сторін музичних здібностей та музичного мислення учнів у поєднанні із опануванням специфікою інструменту;
- опанувати методи опрацювання музичного матеріалу;
- знати особливості роботи над інструктивним матеріалом;
- оволодіння основними етапами роботи над музичним твором.

Метою написання курсової роботи є формування вміння студента самостійно виконати навчально-наукове дослідження з методично-педагогічної проблематики на основі закріплення, систематизації та узагальнення науково-теоретичних знань і методологічних підходів у сфері історії, теорії та методики виконавства; здобуття відповідних вмінь та навичок у вирішенні конкретних практичних завдань у майбутній музично-виконавській та педагогічній діяльності.

Цілі курсу:

- оволодіння теоретичними основами виконавства на народних інструментах;
- формування здатності до самоорганізації наукового потенціалу студента;
- формування музично-виконавського і педагогічного професіоналізму через реалізацію науково-теоретичних знань з історії, теорії та методики гри на інструменті;
- формування здатності до практичного застосування методики та організаційних засад наукового дослідження;
- уміти здійснювати пошук, систематизацію, аналіз та узагальнення наукової інформації та практичних розробок у сфері історії, теорії та методики виконавства.

4. Результати навчання (компетентності)

Компетентності, якими повинен оволодіти студент у результаті освоєння дисципліни.

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК 3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 4. Здатність до розв'язання проблем.
- ЗК 6. Здатність до міжособистісної взаємодії.
- ЗК 7. Здатність до критики та самокритики.
- ЗК 8. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 10. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 12. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- ЗК 13. Здатність працювати самостійно, виявляти ініціативу та лідерські якості.
- ЗК 15. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

- ФК 4. Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
- ФК 5. Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
- ФК 7. Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.
- ФК 11. Здатність оперувати професійною термінологією.
- ФК 12. Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.
- ФК 13. Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.
- ФК 17. Здатність застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології виконавської та педагогічної діяльності.
- ФК 18. Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 3. Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.
 ПРН 6. Демонструвати спроможність до самостійного дослідження наукової проблеми в галузі музичного мистецтва та написання роботи відповідно до вимог, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію.
 ПРН 7. Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах.
 ПРН 8. Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.
 ПРН 13. Вміти здійснювати педагогічну діяльність.
 ПРН 14. Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.
 ПРН 17. Використовувати на професійному рівні методи та прийоми викладання гри на інструменті.

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу для очної та заочної форми навчання – один семестр

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	
семінарські заняття / практичні / лабораторні	
самостійна робота	90 год.

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
V	025 «Музичне мистецтво»	3-й	Нормативний

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Вибір та затвердження теми дослідження. Складання індивідуального плану роботи.	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	5	Згідно системи оцінювання курсу	1-й тиждень 3-го семестру
Пошук наукової літератури за темою. Формулювання орієнтовних назв розділів та підрозділів. Формування структури, визначення назв розділів та підрозділів курсової	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	10	Згідно системи оцінювання курсу	2-й тиждень 3-го семестру 3-й тиждень 3-го семестру

роботи.					
Опрацювання літератури за темою курсової роботи	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	20	Згідно системи оцінювання курсу	4-7-й тиждень 3-го семестру
Написання практичної частини курсової роботи.	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	40	Згідно системи оцінювання курсу	8-11-й тиждень 3-го семестру
Формулювання висновків та інтерпретація одержаних результатів.	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	3	Згідно системи оцінювання курсу	12-й тиждень 3-го семестру для студ. з.ф.н. 12-13-й тиждень 3-го семестру для студ. о.ф.н.
Редагування тексту, технічне оформлення та подання роботи науковому керівникові. Доопрацювання тексту з урахуванням зауважень керівника	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	5	Згідно системи оцінювання курсу	13-й тиждень 3-го семестру для студ. з.ф.н. 14-15-й тиждень 3-го семестру для студ. о.ф.н.
Подання остаточного варіанта курсової	Самостійна робота	науково-методична література за темою	2	Згідно системи оцінювання курсу	До 1 грудня для студ. з.ф.н.

роботи на кафедрі. Допуск до захисту курсової роботи		курсів роботи			До 15 грудня для студ. о.ф.н.
Підготовка до захисту курсової роботи	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	4	Згідно системи оцінювання курсу	14-й тиждень 3-го семестру для студ. з.ф.н. 16-й тиждень 3-го семестру для студ. о.ф.н.
Захист курсової роботи	Самостійна робота	науково-методична література за темою курсової роботи	2	50 балів	Грудень для студ. з.ф.н. Січень для студ. о.ф.н.

6. Система оцінювання курсу

Загальна система оцінювання курсу	<p>Результати захисту курсових робіт оцінюються за 100-бальною шкалою і переводяться у національну шкалу та шкалу ЄКТС відповідно до Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».</p> <p>Студент виконує роботу відповідно до календарного плану та подає на кафедру з допуском наукового керівника до захисту на засіданні екзаменаційної комісії. Оцінювання роботи науковим керівником здійснюється за визначеними критеріями у межах 50% від загальної оцінки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Якість виконання теоретичної частини курсової роботи: повнота літературного огляду, наявність авторського аналізу літературних джерел, грамотність цитування – 20 2. Правильність представлення емпіричних результатів та якість їхньої інтерпретації – 20 3. Оформлення роботи – 10 <p>Загалом – 50 балів.</p> <p>Решту – до 50 балів – студент отримує за захист роботи перед екзаменаційною комісією за такими критеріями:</p>		
	<table border="1"> <tr> <td><i>Критерії оцінювання</i></td> <td><i>Максимальна кількість балів</i></td> </tr> </table>	<i>Критерії оцінювання</i>	<i>Максимальна кількість балів</i>
<i>Критерії оцінювання</i>	<i>Максимальна кількість балів</i>		

	1. Виступ студента на публічному захисті курсової роботи: рівень опанування темою, уміння стисло і логічно викласти матеріал, уміння інтерпретувати й аналізувати отримані дані, формулювати аргументовані висновки.	15 балів
	2. Відповіді на запитання, володіння науковою термінологією, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію	20 балів
	3. Якість оформлення роботи та ілюстративного матеріалу до захисту	10 балів
	4. Ступінь самостійності автора в розробці проблеми	5 балів
	Загалом	50 балів
	Загальна оцінка, яка максимально становить 100 балів, виводиться на основі суми балів, отриманих за всі критерії.	
Вимоги до письмової роботи	<p>Структурно курсова робота повинна складатися з наступних основних елементів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. зміст, 2. вступ, 3. розділи основної частини, 4. висновки, 5. бібліографія, 6. додатки (за потреби). <p>У курсовій роботі план може мати динамічний, рухомий характер. Він не повинен сповільнювати розвиток ідей і задумів студента при збереженні основного наукового напрямку роботи. Зміст подається на початку роботи, він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів, якщо вони мають заголовки. Зокрема, вступу, додатків, списку літератури, тощо.</p> <p>Список літератури і додатки в обсяг роботи не враховуються. Роздруковується матеріал на одній стороні стандартного аркуша з дотриманням таких розмірів полів: верхнього і нижнього – по 20 мм, лівого – 25 мм, правого – 15 мм. Інтервал між рядками 1,5, кегль – 14, шрифт – Times New Roman. Сторінки нумерують у верхньому правому куті аркуша. Титульний аркуш залічують до загальної нумерації сторінок (цифра 1 не ставиться, цифра 2 проставляється на сторінці зі змістом). Загальний обсяг дослідження повинен складати від 20 до 30 сторінок машинописного тексту. Шрифт – Times New Roman, розмір шрифта 14 пунктів, відстань між рядками 1,5 інтервали.</p> <p>Розділи і підрозділи повинні мати порядкові номери, позначені арабськими цифрами. Складові курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» не нумерують</p> <p>У вступі розкривається сутність наукової проблеми, її</p>	

	<p>значення, підстави та вихідні дані для розробки теми. Основна частина складається із розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів.</p> <p>Кожен розділ починається з нової сторінки. Основному тексту кожного з них може передувати передмова. Зміст розділів основної частини повинен відповідати темі та повністю її розкривати. Виклад матеріалу підпорядковують меті дослідження, одній провідній ідеї, чітко визначеній автором. Основна частина містить як правило, 2-3 розділи і декілька підрозділів з тих питань, які вирішує дослідник.</p> <p>Висновки – положення, що виносяться автором для захисту. Вони повинні мати форму синтезу накопиченої в основній частині наукової інформації (тобто послідовний), логічний, чіткий виклад головних отриманих результатів та їх співвідношення з загальною метою, конкретними завданнями. Висновки містять узагальнену підсумкову оцінку здійсненої роботи. Саме в них необхідно наголосити на тому, що мету дослідження досягнуто.</p> <p>При написанні дослідження дослідник повинен обов'язково посилатися на авторів і джерела з яких запозичив матеріали або окремі результати.</p> <p>Список використаних джерел слід розмішувати одним із таких способів: у порядку посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні), в алфавітному порядку прізвищ авторів або заголовків.</p> <p>Посилання в тексті оформляються згідно з нумерацією списку використаних літературних джерел, напр. [10, с. 35], де перший знак – порядковий номер за списком, а другий – номер цитованої сторінки. Список використаних джерел подається наскрізною нумерацією в алфавітному порядку авторів, оформлений із дотриманням стандартів згідно ДСТУ 2015.</p> <p>В разі необхідності до додатків слід включати допоміжних матеріал необхідний для повноти сприйняття роботи, допоміжні ілюстрації, нотні приклади, схеми, таблиці, фотографії тощо.</p>
<p>Умови допуску до підсумкового контролю</p>	<p>Відповідність матеріалів курсової роботи встановленим критеріям і вимогам до її структури, змісту та оформленню; відсутність у тексті роботи академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації отриманих даних; подання курсової роботи науковому керівникові для перевірки в установленний термін.</p>
<p>7. Політика курсу</p>	
<p>Орієнтація завдань курсу на формування умінь самоорганізації творчого потенціалу студентів визначає педагогічно керовану стратегію освоєння ними конкретного алгоритму самостійної роботи в процесі індивідуальної науково-дослідної діяльності. Принципи плюралізму та стимулювання наукової ініціативи студентів</p>	

регламентуються чіткими вимогами дотримання принципів академічної доброчесності, порушення якої не толеруються.

Ставлення студентів до політики стандартів і процедури дотримання академічної доброчесності формується впродовж усього періоду проведення курсового дослідження, а також у процесі самоаналізу та самооцінки, які здійснюються в письмовій формі під час захисту курсових робіт та подаються екзаменаційній комісії після обговорення нею його результатів. Відкритий порівняльний аналіз самооцінок студентів та суми балів, виставлених екзаменаторами, демонструє ступінь об'єктивності та неупередженості комісії в оцінці знань студентів та результатів публічного захисту ними курсової роботи. Усі форми навчальної співпраці визначаються основними правами та обов'язками студента і наукового керівника при написанні та захисті курсової роботи, що регулюються вимогами Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та Кодексу честі ПНУ.

8. Рекомендована література

БАЯН, АКОРДЕОН.

1. Алексеев И. Д. Методика преподавания игры на баяне. Москва, 1961. 156 с.
2. Акимов Ю. Исполнение как форма существования музыкального произведения // *Баян и баянисты*, Вып. 3. Москва, 1977. С. 147–172.
3. Акимов Ю., Кузовлев В. О проблеме сценического самочувствия исполнителя баяниста. *Баян и баянисты*. Вып. 4. Москва, 1978. С.79–97.
4. Бай Ю. Методические рекомендации по совершенствованию навыков управления правильными движениями баяниста. Запорожье, 1981. 22 с.
5. Бай Ю. Работа баяниста над развитием техники леджьеро. Запорожье, 1982. 24 с.
6. Бесфамильнов В., Семешко А. Воспитание баяниста. Київ, 1989. 198 с.
7. Баян и баянисты : Сб. метод. ст. – Москва, 1970. 1987.
8. Вып. 1 / Сост. и общ. ред. Ю. Т. Акимова, 1970. 112 с.
9. Вып. 2 / Сост. и общ. ред. Ю.Т. Акимова, 1974. 129 с.
10. Вып. 3 / Сост. и общ. ред. Ю.Т. Акимова, 1977. 173 с.
11. Вып. 4 / Сост. и общ. ред. Ю.Т. Акимова, 1978. 116 с.
12. Вып. 5 / Сост. и общ. ред. Ю.Т. Акимова, 1981. 133 с.
13. Вып. 6 / Сост. и общ. ред. Б. М. Егорова, С. В. Колобкова, 1984. 128 с.
14. Вып. 7 / Сост. и общ. ред. Б. М. Егорова, С. В. Колобкова, 1987. 77 с.
15. Беляков В., Стативкин Г. Аппликатура готово-выборного баяна. Москва, 1978. 86 с.
16. Власов В. П. Методика работы баяниста над полифоническими произведениями. Москва, 1991. 95 с.
17. Власов В. Способы исполнения штрихов на баяне. Одесса, 1980. 24 с.
18. Вицинский А. Психологический анализ работы пианиста-исполнителя над музыкальным произведением. *Музыкальная психология: Ежегодник*. Москва, 1992. С. 186–202.
19. Говорушко П. Основы игры на баяне. Москва, 1966. 124 с.
20. Гольденвейзер А. Об исполнительстве. *Вопросы фортепианного исполнительства*: Вып.1. Москва, 1965. С.21–49.
21. Горенко Л.М. Некоторые особенности исполнения полифонических произведений И. С. Баха на баяне. Методические рекомендации для студентов. Харьков: 1983. 50 с.
22. Готсдинер А. Подготовка учащихся к концертным выступлениям. *Методические записки по вопросам музыкального образования*: Вып. 3. Москва, 1991. С. 182–192.
23. Давидов М. Основи формування виконавської майстерності баяниста. Київ, 1983. 188 с.

24. Давидов М. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста. Київ, 1997. 202 с.
25. Єременко З. Виховання виконавської культури у студентів консерваторії // *Мистецтво і виховання творчої особистості*. Київ, 1988. С. 50–119.
26. Заболоцкий Ю. Воспитание и психологическая организация мышления музыканта-исполнителя. *Актуальные проблемы музыкального образования*: Київ, 1990. С.70–111.
27. Коган Г. У врат мастерства. Москва, 1969. 198 с.
28. Коган Г. Работа пианиста. Москва, 1969. 186 с.
29. Коган Г. Психотехническая школа и работа над движением при обучении игре на фортепиано. Точки зрения представителей музыкальной педагогики. *Советская музыка*. 1978. № 3. С. 99–110.
30. Кузовлев В. О повышении эффективности занятий в классе баяна. *Музыкальная педагогика и исполнительство на русских народных инструментах*. Москва, 1984. С. 80–109.
31. Либерман Е. Работа над фортепианной техникой. Москва, 1971. 150 с.
32. Липс Ф. Искусство игры на баяне. Москва, 1985. 177 с.
33. Мартинсен К. Индивидуальная фортепианная техника. Москва, 1966. 234 с.
34. Метнер М. Повседневная работа пианиста и композитора. Москва, 1963. 98 с.
35. Муцмакер В. К вопросу о формировании логической памяти. *Проблемы фортепианной педагогики и исполнительства*. Москва, 1978. С. 48–58.
36. Михель П. Психологические аспекты упражнения в процессе обучения музыке // *Вопросы воспитания музыканта исполнителя*. Вып. 68. Москва, 1983. С. 25–41.
37. Оберюхтин М. Расчлененность музыки и смена направления движения меха. *Баян и баянисты*. Вып.4. Москва, 1978. С. 33–54.
38. Онегин А. Е. Школа игры на баяне. Москва, 1962. 224 с.
39. Ориентлихельман А. Подготовка ученика к открытому выступлению. *Вопросы методики начального музыкального образования*. Москва, 1981. С.145–164.
40. Полетаев А. Пятипальцевая аппликатура на баяне. Москва, 1962. 27 с.
41. Ризоль Н. Принципы применения пятипальцевой аппликатуры на баяне. Москва, 1977. 279 с.
42. Ризоль Н. И., Яшкевич И. А. Школа двойных нот для баяна. Київ, 1989. 57с.
43. Савшинский С. Пианист и его работа. Ленинград, 1961. 188 с.
44. Савшинский С. Работа пианиста над музыкальным произведением. Ленинград, 1964. 234 с.
45. Семешко А. А. Баян в педвузі. Кривий Ріг, 1993. 150 с.
46. Соколов Ф. О музыкальной памяти пианистов исполнителей. *Музыкальное исполнительство*: № 6. 1970. С.144–160.
47. Цыпин Г. Обучение игре на фортепиано. Москва, 1984. 154 с.
48. Шульпяков О. Техническое развитие музыканта исполнителя. Ленинград, 1973. 78 с.

БАНДУРА

49. Баштан С. В. Методика роботи з ансамблем бандуристів. Київ, 1982. 98 с.
50. Баштан С., Омельченко А. Школа гри на бандурі. Київ, 1989. 120 с.
51. Брояко Н. Теоретичні аспекти виконавської техніки бандуриста. Івано-Франківськ, 1997. 165 с.
52. Герасименко О. Деякі особливості створення репертуару для наших ансамблів бандуристів. *Бандура*. 1989. № 29 – 30.
53. Гуменюк А. Українські народні музичні інструменти. Київ, 1967. 155 с.
54. Дугчак В. Гнат Хоткевич і бандурне мистецтво України. *Українознавство: документи, матеріали, раритети*. Івано-Франківськ, 1999. С. 89 – 97

55. Дутчак В. Розвиток професійних засад бандурного мистецтва 1970-1990 років. Творчість і виконавство. дис. ... канд. мистецтв. Київ, 1996. 24 с.
56. Кабачок В., Юцевич Є. Школа гри на бандурі. Київ, 1958. 120 с.
57. Кирдан Б., Омельченко А. Народні співці музиканти на Україні. Київ, 1980. 167 с.
58. Колесса Ф. Мелодії українських народних дум. Київ, 1969. 124 с.
59. Лавров Ф. Кобзарі. Київ, 1980. 98 с.
60. Пухальський Я. Методика преподавання гри на бандуре. Київ, 1978. 166 с.
61. Пшеничний Д. Аранжування для народних інструментів. Київ, 1980. 144 с.
62. Скляр І. Київсько-харківська бандура. Київ, 1971. 78 с.
63. Хоткевич Г. Бандура і її можливості. *Українознавство: документи, матеріали, раритети*. Івано-Франківськ, 1999. С. 322–348.
64. Штокалко З. Кобзарський підручник. Київ, 1992. 132 с.

ЦИМБАЛИ

Методично-нотогографічна література

65. Бурдин І. Пьесе де концерт пентру цамбал. Кишинэу, 1976. 48 с.
66. Гладков Е. Школа гри на цимбалах. Минск, 1983. 128 с.
67. Жинович І. Школа гри на цимбалах. Минск, 1974. 112 с.
68. Задор Д. Концерт для цимбалів та симфонічного оркестру: Клавір. Київ, 1987. 36 с.
69. Кодаї З. Харі Янош. Симфонічна сюїта: Партитура. Київ, 1985. 144 с.
70. Концертні твори для цимбалів: Навч. Посібник. Костенко О. (автор перекладень та методичних коментарів)Харків, 2007. 121 с.
71. Крэчун В., Сырбу В. Медодэ де цамбал. Кишинэу, 1982. 164 с.
72. Мельничук С. Концертні твори для цимбалів : Науково-методичний посібник. Рівне, 2007. 160 с.
73. Незовибатько О. Школа гри на українських цимбалах. Київ, 1966. 301 с.
74. Попічук Д. Концертні твори для цимбал і фортепіано. Київ, 1981. 63 с.
75. Попічук Д. Цимбали. 1-3 класи. Київ, 1984. 71 с.
76. Попічук Д. Цимбали. 2-4 класи. Київ, 1985. 88 с.
77. Попічук Д. Цимбали. - 1 вип. Київ, 1987. 64 с.
78. Попічук Д. Цимбали. - 2 вип. Київ, 1991. 72 с.

РЕКОМЕНДОВАНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ З ІСТОРІЇ, ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКОНАВСТВА.

1. Українські народні інструменти, їх види та класифікація.
2. Теоретичні основи перекладення інструментальних творів для баяна.
3. Виникнення та поширення основних видів гармонік.
4. Поширення гармоніки на Україні та започаткування вищої професійної освіти.
5. Педагогічні засади фундатора української баянної школи – М.Геліса.
6. Методика роботи (баяніста, акордеоніста, гітариста, бандуриста, цимбаліста) над музичним твором.
7. Робота над технічним розвитком музиканта-виконавця.
8. Музична пам'ять у діяльності виконавця-інструменталіста.

9. Проблема сценічного хвилювання у діяльності музиканта-виконавця.
10. Гітара в історії розвитку музичної культури.
11. Розвиток гітари та її роль у загальносвітовому музичному мистецтві.
12. Становлення та розвиток шкіл гри на бандурі в Україні.
13. Принципи застосування п'ятипальної аплікатури на баяні.
14. Методика роботи (баяніста, акордеоніста, гітариста, бандуриста, цимбаліста) над поліфонією.
15. Творчість сучасних українських композиторів для (бандури, баяна, акордеона, цимбал, гітари).
16. Перекладення музичної класики у репертуарі баяністів (акордеоністів, гітаристів, бандуристів).
17. Виконавське мистецтво провідних українських баяністів.
18. Київська баянна школа (педагогіка та виконавство).
19. Розвиток кобзарського мистецтва в Україні (XVIII -XIX ст.);
20. Становлення професійного виконавства на гітарі в Україні;
21. Львівська академічна школа народно-інструментального мистецтва;
22. Конкурси та фестивалі, як провідний засіб розвитку виконавства на народних інструментах;
23. Розвиток акордеонно-баянного мистецтва в Україні та за кордоном;
24. Академізація виконавства на народних інструментах;
25. Особливості виконавського стилю цимбалістів: національні традиції та світовий мистецький досвід;
26. Мистецтво бандуристів зарубіжжя;
27. Формування ансамблевого виконавства на народних інструментах;
28. Київська академічна школа народно-інструментального виконавства;
29. Гітара: історія та розвиток;
30. Історія виникнення цимбалів строю «Шунди»;
31. Кобза як попередниця бандури;
32. Харківська академічна школа народно-інструментального мистецтва;
33. Музичні інструменти та їх значення в культурному розвитку України;

- 34. Особливості розвитку народних інструментів у другій половині ХХ ст.;
- 35. Сопілка як один з найдавніших інструментів України;
- 36. Українські традиційні хордофони;
- 37. Гуцульські традиційні аерофони;
- 38. Становлення одеської академічної школи народно-інструментального мистецтва.

Викладач _____/Князєв В.Ф./